

РЕШЕНИЕ

№ 33842

гр. София, 30.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 01.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Сточева, като разгледа дело номер **8051** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на "Брентаг България" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н О., [жк], [улица], ет. 10, представлявано от И. Ю. Т. и В. А. К. – управители, чрез адв. Сибина Е., със съдебен адрес: [населено място], пл. „Света Неделя“ №4, ет.4, срещу решение № 32-157143/23.05.2025 г. постановено по митническа декларация с MRN 25BG002002136544R2/20.03.2025 г. постановено от директора на ТД Митница В., потвърдено с решение № Р-317/32-202664/03.07.2025 г. на директора на Агенция "Митници".

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че административният орган не е обсъдил в пълнота представените от дружеството доказателства относно производителя на стоката и неправилно е отказал прилагането на индивидуалната антидъмпингова ставка по Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/116. Изложени са аргументи за нарушение на чл. 36, ал. 3 от АПК. Моли да се отмени Решението на ТД Митница В., потвърдено с решение на директора на Агенция "Митници". Претендират се сторените по делото разноски /л.298-301/.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се от адвокат Р. Т., която моли Съда да уважи депозираната жалба. Претендира съдебно-деловодни разноски съгласно представен списък.

Ответният административен орган – Директор на Териториална дирекция "В.", Агенция "Митници", чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт К., оспорва депозираната

жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 20.03.2025 г. „Брентаг България“ ЕООД е подало митническа декларация с MRN 25BG002002136544R2/20.03.2025 г. за допускане за свободно обращение на стока – калиев ацесулфам (А. К) с общо нетно тегло 18 000 кг, произход Китайска народна република. Стоката е декларирана с код по Т. 2934 99 90 21, при фактурна стойност 91 000 USD и митническа стойност 177 530,55 лв., при условие на доставка FOB Ш.. Износител по документите е дружеството Vitasweet Co., Ltd.

Към датата на приемане на декларацията за процесната стока е приложимо окончателно антидъмпингово мито съгласно Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/116. При първоначалното деклариране е приложена ставката за „всички други дружества“, възлизаща на 4,58 EUR/кг нетно тегло, като начисленото антидъмпингово мито е в размер на 161 236,80 лв.

Впоследствие, с искания от 31.03.2025 г. и 08.04.2025 г., дружеството е поискало поправка на митническата декларация, изразяваща се в прилагане на индивидуална антидъмпингова ставка (2,64 EUR/кг), предвидена за производителя Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd. Искането е подадено в срока по чл. 173, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В хода на извършения последващ контрол по чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е установено, че представената търговска фактура съдържа декларация по образец, съгласно изискванията на Регламент (ЕС) 2022/116, но в митническата информационна система същата не е надлежно декларирана с код D008, а е въведена само като обикновена фактура. Всички съпътстващи документи (фактура, коносамент, сертификати за произход и анализ) са издадени от Vitasweet Co., Ltd. При извършената физическа проверка е установено, че върху етикета на стоката като производител е посочено именно Vitasweet Co., Ltd., а не Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd.;

Митническите органи са констатирани, че липсват документи, издадени пряко от Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd., удостоверяващи, че именно това дружество е производител на внесената стока.

В отговор на установените несъответствия дружеството е представило допълнителни доказателства, включително декларации и информация, че Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd. е дъщерно дружество на Vitasweet Co., Ltd. и че двете дружества са свързани лица, като първото осъществява производството. Въпреки това административният орган е приел, че тези данни не представляват достатъчно категорично доказателство за действителния производител на конкретната внесена стока.

С писмо по чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 дружеството е било уведомено за мотивите на предстоящия отказ и му е предоставена възможност за становище, от която то се е възползвало, изразявайки несъгласие.

След анализ на всички събрани доказателства административният орган е приел, че не са налице условията за прилагане на индивидуалната антидъмпингова ставка, тъй като не е доказано по безспорен начин, че производител на стоката е дружеството, за което тази ставка е предвидена. Поради това е постановено решение, с което се отказва исканата поправка на митническата декларация.

Директорът на Агенция "Митници" с решение № Р-317/32-202664/03.07.2025 г. потвърждава

решението на административния орган. Решението е връчено на 11.07.2025 г.

По делото бе изслушано заключение на съдебно-икономическа експертиза, според което между двете дружества съществува корпоративна свързаност, като Vitasweet Co., Ltd. участва като съдружник в Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd. От приетото заключение се установява също, че двете дружества осъществяват производствена дейност на различни производствени площадки. Производствената база на Vitasweet Co., Ltd., намира се в [населено място], провинция Д., е предназначена за производство на аспартам. Производствената база на Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd., намира се в [населено място], провинция А., е предназначена за производство на ацесулфам калий.

Вещото лице е констатирано, че съгласно приложимите изисквания на Китайската народна република за производството на ацесулфам калий се изисква наличие на лиценз за производство на храни, издаден от компетентния орган по пазарен надзор и регулиране. По делото е представен лиценз № [банкова сметка], издаден на 28.12.2022 г., валиден до 06.03.2027 г., издаден на Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd., удостоверяващ правото на дружеството да произвежда ацесулфам калий.

От заключението се установява още, че Vitasweet Co., Ltd. не произвежда ацесулфам калий и не притежава лиценз за производство на този продукт. Представени са и декларации от дружеството, в които изрично е посочено, че е допусната грешка при поставяне на част от етикетите, като правилното обозначение на производител следва да бъде Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd. По отношение на конкретната процесна стока – ацесулфам калий с количество 18 000 кг по фактура № F-[ЕГН]/27.12.2024 г., вещото лице е установило, че същата е била натоварена и опакована от Anhui Vitasweet Food Ingredients Co., Ltd. в производствената база на дружеството в [населено място], провинция А., Китайска народна република. В заключението е посочено, че използваните в документите адресни означения „южно от Jingjiang Road“ и „No 180 Jingjiang 3rd Street, Economic and Technological Development Zone“ се отнасят до едно и също място. Това се потвърждава и от приложения по делото опаковъчен лист на контейнера.

При изготвяне на заключението вещото лице е извършило проверка по документите по административната преписка и доказателствата по делото, както и чрез изпратени запитвания по издадени съдебни удостоверения, като към датата на изготвяне на експертизата отговор е постъпил само от Vitasweet Co., Ltd., въз основа на който са направени изложените по-горе фактически констатации.

В проведеното открито съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва изцяло заключението по допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Излага възражения относно достоверността и доказателствената стойност на документите, предоставени от Vitasweet Co., Ltd., въз основа на които вещото лице е формирало своите изводи. Поддържа, че представените документи имат характер на частни документи, изготвени за целите на настоящото съдебно производство, поради което оспорва тяхната истинност. Отправя възражение, че същите са съставени впоследствие и са антидатираны, като счита, че не следва да бъдат кредитирани като достоверен източник на информацията относно производителя на стоката, мястото на производството и обстоятелствата по нейното опаковане и товарене. В тази връзка ответникът оспорва и направените от вещото лице фактически констатации, доколкото същите се основават преимуществено на документи и писмени изявления, изходящи от трето за спора лице – чуждестранното дружество Vitasweet Co., Ltd., представени в хода на съдебното производство.

Заключението на вещото лице е прието по делото и приобщено към доказателствения материал, като съдът ще обсъди доказателствената му стойност в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства при формиране на правните си изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № 32-157143/23.05.2025 г., издадено от Директора на ТД "Митница В.", АМ е връчено на жалбоподателя на 28.05.2025 г., видно от приложената обратна разписка /л.85/. Същото е потвърдено с решение №Р-317/32202664/03.07.2025 г., връчено на 11.07.2025 г. /л.6/. Жалбата до Съда е депозирана чрез административния орган на 28.07.2025 г., видно от приложената обратна разписка и печат /л.3/.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореният административен акт Решение № 32-157143/23.05.2025 г., е издадено от компетентен административен орган - Директор на ТД "Митница В.", АМ по смисъла на чл. 19, ал. 1 от ЗМ и чл. 29 от Регламент 952/2013; при спазване на административно производствените правила и нормите на материалния закон и в съответствие с целта на закона. Спазени са административнопроцесуалните правила при неговото издаване. В тази връзка, следва да се има предвид, че съгласно нормата на чл. 84, ал. 1 от ЗМ, целите на прилагане на чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., след вдигане на стоките, митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и придружаващите документи. Редът, по който се извършва последващ контрол е нормативно уреден в чл. 84а и следващите от ЗМ. Съгласно нормата на чл. 84а, ал. 2 от ЗМ, при последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Нормата на чл. 84а, ал. 4 от ЗМ, определя, че проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай.

На основание нормите на чл. 101, § 1, вр. чл. 87 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 7, вр. чл. 15, ал. 2, т. 8 ЗМ, компетентен да се произнесе при извършен последващ контрол е митнически орган в териториалната структура на Агенция "Митници", където са възникнали обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. В процесния случай това е ТД "Митница В.". Както се посочи по-горе, оспореното решение е издадено от Директор на ТД "Митница В.", който безспорно притежава качеството на митнически орган, което води до извод за спазена материална и териториална компетентост.

Обжалваният административен акт е издаден в изискуемата, съгласно закона писмена форма, същото съдържа всички реквизити, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

По материалната законосъобразност на оспореното решение, съдът намира следното:

Спорният по делото въпрос се свежда до установяване дали процесната стока – ацесулфам К, предмет на митническата декларация, е произведена от Anhui Vitasweet Food Ingredient Co. Ltd., при което би била приложима индивидуалната ставка на антидъмпингово мито по чл. 1, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/116, или поради липса на достатъчно доказателства за това, правилно е приложена ставката, определена за всички останали дружества.

Съгласно чл. 15, § 1 и чл. 22 от Регламент (ЕС) № 952/2013, лицето, което иска издаване на благоприятно за него митническо решение или прилагане на преференциален режим, следва да предостави на митническите органи цялата необходима информация и доказателства, удостоверяващи наличието на релевантните факти. Ето защо, в тежест на жалбоподателя е да докаже по несъмнен начин, че процесната стока действително е произведена от производителя, за

когото е предвидена индивидуалната антидъмpingова ставка.

От събраните по административната преписка доказателства се установява наличие на несъответствия между отделните придружаващи документи – търговска фактура, опаковъчен лист, сертификат за произход, сертификат за анализ и данните върху етикетирането на стоката, които обосновават съмнение относно конкретната производствена база, в която е произведен внесеният продукт. При наличие на такива противоречия митническият орган законосъобразно е упражнил правомощието си да изиска допълнителни доказателства от вносителя.

Предвид стоката която е била декларирана за внос – ацесулфам, приложение се следва на Регламент за изпълнение 2022/116 на Комисията от 27 януари 2022 за налагане на окончателно антидъмpingово мито върху вноса на калиев ацесулфам с произход от Китайската народна република след преглед с оглед изтичане на срока на действие на мерките в съответствие с член 11, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета. По силата на чл. 1, § 1 от Регламента налага се окончателно антидъмpingово мито върху вноса на калиев ацесулфам (калиева сол на 6-метил-1,2,3-оксатиазин-4(3H)-он 2,2-диоксид; CAS RN 55589-62-3) с произход от Китайската народна република, понастоящем класиран в код по КН ex 2934 99 90 (код по Т. [ЕГН]). В § 2 в табличен вид са посочени индивидуални ставки за антидъмpingово мито, който обхваща три дружества, като за останалите се прилага общата такава в размер на 4.58 евро/кг. Изрично в чл. 1, § 3 от Регламента е посочено, че индивидуалните ставки на антидъмpingово мито, определени за дружествата, посочени в параграф 2, се прилагат при представяне пред митническите органи на държавите членки на валидна търговска фактура, върху която трябва да фигурира декларация с дата и подпис на служител на издателя фактурата субект, който посочва името и длъжността си, като текстът на декларацията се съставя по следния образец: „Аз, долуподписаният(ата), удостоверявам, че (обемът) от калиев ацесулфам, продаден за износ за Европейския съюз и обхванат от настоящата фактура, е произведен от (наименование и адрес на дружеството) (допълнителен код по Т.) в Китайската народна република. Декларирам, че информацията, предоставена в настоящата фактура, е пълна и вярна“. Ако не бъде представена такава фактура, се прилага митото, приложимо за „всички други дружества“.

В конкретния случай, както се посочи по-горе, дружеството-вносител е представило към фактурата такава декларация, в която текста, според митническия орган, отговаря на образца, посочен в чл. 1, § 3 от Регламента. Въпреки това обаче с оглед факта, че в останалите представени към МД документи – търговска фактура, опаковъчен лист, коносамент, сертификат за произход, анализен сертификат и етикета на внесената стока сочат като производител дружество, което не попада в обхвата на чл. 1, § 2 от Регламент за изпълнение 2022/116. При това положение правилно митническият орган е изискал от вносителя да представи допълнителни доказателства установяващи по безспорен начин къде е произведена стоката т.е. в коя производствена база е произведена, с оглед на това, че двете дружества „Vitasweet Co Ltd. и Anhui Vitasweet Food Ingredient Co, Ltd. са част от Vitasweet Group. В тежест на дружеството-вносител е, щом твърди положителни за него факти, да ги установи по съответния ред т.е. търговеца е този който следва да представи такива доказателства, които по безсъмнен начин да установят, че декларираната за внос стока е произведена в производствената база на Anhui Vitasweet Food Ingredient Co, Ltd. и по този начин да обоснове и интереса си да претендира налагане на индивидуална ставка на антидъмpingово мито, предвид чл. 1, § 3 вр. § 2 от Регламента.

Съдът обсъди заключението по допуснатата съдебно-икономическа експертиза в съвкупност с останалия доказателствен материал по делото.

Съдът намира, че заключението не следва да бъде кредитирано в частта, в която възпроизвежда данни от частни документи, чиято материална доказателствена сила е

оспорена и които не се подкрепят от останалите доказателства по делото. В тази част заключението не установява по несъмнен начин релевантния факт относно мястото на производство на процесната стока, доколкото вещото лице е изградила изводите си въз основа на документи, чиято достоверност е спорна и неподкрепена с други обективни доказателства. както бе посочено по-горе, вещото лице е обосновоало своите изводи единствено на данни, изходящи от Vitasweet Co., Ltd. , което пряко заинтересовано от изхода на делото, доколкото именно това дружество е посочено за производител на стоката.

По сходни съображения съдът не кредитира с доверие показанията на разпитаните свидетели Д. и Л. / вж л.253 и 254 /. И двамата свидетели сочат принципно, че Vitasweet Co., Ltd. не се занимава с производство, а единствено с износ. Това обстоятелство обаче, съдът намира за недостатъчно за обоснове еднозначен извод, че производител на процесната стока е именно Anhui Vitasweet Food Ingredient Co, Ltd.

При тези обстоятелства, съдът приема, че констатациите на митническите органи в насока, че - търговската фактура и опаковъчния лист са издадени от „Vitasweet Co Ltd“ , в коносаментата, в сертификата за произход и в анализния такъв е посочено същото дружество, на сваления от стоката етикет също е вписано това дружество като производител и че тези доказателства влизат в противоречие с подадената декларация, не са опровергвани надлежно. Административният орган е извършил всички задължителни процесуални действия за да установи действителните факти по случая, преди да издаде своя акт, а дружеството -вносител не се е справило с доказателствената тежест да отстрани възникналото съмнение относно мястото на производство на декларирания за внос продукт.

Предвид изложеното, съдът намира, че жалбоподателят не е установил по несъмнен начин, че процесната стока е произведена от производителя Anhui Vitasweet Food Ingredient Co. Ltd., за когото е предвидена индивидуалната ставка на антидъмпингово мито. При наличието на противоречиви данни в представените търговски документи и при липсата на категорични доказателства, разсейващи възникналите съмнения относно мястото на производство, административният орган правилно е приел, че не са налице предпоставките за прилагане на индивидуалната ставка по чл. 1, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/116 и законосъобразно е определил приложимата ставка за „всички останали дружества“. / В този см. Р. № 10223 от 22.10.2025 г. по адм. д. № 7197/2025 Г., VIII отд. на ВАС/.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна и недоказана следва да се отхвърли.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК (Изм., ДВ, бр. 15/2021 г.) във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ вр. с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за заплащане на правна помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 345.12 евро или 675.00 лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 220 от ЗМ, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Брентаг България" ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение № 32-157143/23.05.2025 г. към MRN25BG002002136544R2/20.03.2025 г. на директора на ТД

Митница В., потвърдено с решение № Р-317/32-202664/03.07.2025 г. на директора на Агенция "Митници".

ОСЪЖДА "Брентаг България" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [жк], [улица], ет. 10, представлявано от И. Ю. Т. и В. А. К., да заплати на Агенция "Митници", сума в размер на 345.12 /триста четиридесет и пет евро и дванадесет евроцента/, разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ